

MEYERE, Victor de (Boom 13 april 1873 – Antwerpen 27 december 1938).

Werd na zijn middelbare studies aan het Collegium Catholicum te Boom en aan het Koninklijk Atheneum te Antwerpen klerk ter griffie van het gerechtshof te Antwerpen, waar hij studeerde en stage liep voor gerechtsdeurwaarder. De Meyere verliet de griffie toen hij een betrekking als beambte op het stadhuis te Antwerpen kon krijgen, waar hij 38 jaar werkzaam zou blijven en zou opklimmen tot dienstoverste van de gezondheidsdienst. Van 1924 tot 1938 was hij tevens secretaris van het Museum voor Volkskunde te Antwerpen.

De Meyere, die zelf in *Van Nu en Straks* debuteerde, heeft een niet te onderschatten rol gespeeld als geestelijk mentor van een generatie die na *Van Nu en Straks* aan het woord kwam. Aan talrijke tijdschriften verleende hij zijn medewerking; hij was redactielid van *De Arbeid*, *De Nieuwe Arbeid*, *Vlaanderen* (1903-1907) (van de 5de jaargang af), *De Tijd* en *Het Roode Zeil*.

De Meyere schreef intimistische, elegische verzen in het spoor van Franse symbolisten, terwijl hij met zijn drama *Gunlaug en Helga* (1898) een poging deed tot toneelvernieuwing in wagneriaanse geest. Zijn verhalen, novellen en de dorpsromans *De roode Schavak* (1909), *Nonkel Daan* (1922) en *De Beemdvliegen* (1930), die bewust de **Hendrik Conscience**-traditie voortzetten, spelen in de Rupelstreek. Als romancier dwaalde hij vaak af op de paden van de **volkskunde**, waarvoor hij reeds vroeg belangstelling had. Zijn kennismaking met Max Elskamp en zijn toetreding tot de door Elskamp gevormde vriendenkring Conservatoire de la Tradition populaire of Vereeniging voor Volkskunde bepaalden zijn koerswijziging naar de volkskunde, waarvan hij in Vlaanderen een der pioniers zou worden. Onder zijn impuls kwam het Museum voor Volkskunde te Antwerpen tot stand (1907). Samen met **Alfons de Cock** was hij van 1912 af de bezieler van het tijdschrift *Volkskunde*, waarvan hij na de dood van De Cock in 1921 het redactiesecretariaat op zich nam. Met zijn talrijke bijdragen in dit tijdschrift en met werken als *De Vlaamsche Vertelselschat* (4 dln., 1925-1933) en *De Vlaamsche Volkskunst* (1934) heeft hij de grondslagen helpen leggen voor de wetenschappelijk beoefende volkskunde in Vlaanderen.

LITERATUUR: J. Eeckhout, 'V. de Meyere en Albert Samain', in *De Groene Linde* (1906), p. 2-24; – A. Vermeylen, 'Over leuzen en Victor de Meyere', in *Vlaanderen* (1907), p. 164-168; – A. Burfs (= F. Baur), *Onze Dichters der Heimat*, 1909; – A. de Ridder, 'Bij Victor de Meyere (interview)', in *Den Gulden Winckel* (1910), p. 148-152; – A. Cornette, *Periscoop I*, 1932; – M. de Meyer, 'In Memoriam Victor de Meyere 1873-1938', in *Volkskunde* (1940), p. 52-55; – T. Heidekens, *Literatuur der Rupelstreek*, 1941; – P. de Keyser, 'Victor de Meyere', in *Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden* (1950), p. 157-162; – R. Vervliet, 'Van Nu en Straks 1893-1901', in M. Rutten en J. Weisgerber, *Van "Arm Vlaanderen" tot "De voorstad groeit". De opbloei van de Vlaamse literatuur van Teirlinck-Stijns tot L.P. Boon (1888-1946)*, 1988, p. 181-182 en 189-190.

RAYMOND VERVLIET*